

Resumé

Prorok Elijáš působil převážně v oblasti dnešního Zajordání v 9. století před Kristem. V jeho době bylo severní izraelské království zmítáno hospodářskými, politickými i náboženskými nepokoji, v době kdy byla víra Izraelitů v Boha JHWH ohrožována Baalovými kultem v čele s fénickou princeznou Jezabel.

Starý zákon, respektive tato práce zachycuje především tyto události z Elijášova života: prorokův úkryt u potoka Kerít, jeho pobyt u vdovy v Sareptě, zápas s Baalovými kněžími na hoře Karmel, následné ukončení několikaletého sucha, Elijášovu cestu na horu Choreb, setkání s Hospodinem na hoře Choreb a nanebevzetí Elijášovo. Tyto události jsou zde uvedeny, protože je považuji za klíčové k chápání spirituality karmelitánského řádu, jehož je prorok Elijáš jedním ze vzorů.

Karmelitánský řád odvozuje své počátky právě od společenství poustevníků na hoře Karmel, kteří v proroku Elijášovi viděli archetyp a vzor řeholního života a jimž dal v prvních letech 13. století řeholi Albert Jeruzalémský.

Prorokem Elijášem se nechali inspirovat i takové vynikající karmelitánské osobnosti jako sv. Jan od Kříže a sv. Terezie Veliká, kteří Elijáše nazývají otcem karmelitánů a vidí v něm vzor kontemplativní modlitby a následování Boha, ale například i Titus Brandsma a Edita Steinová, kteří v duchu Elijášově neustoupili před tyrany 20. století a napodobovali jeho příklad života modlitby uprostřed intenzivní činnosti.

Konečně je postava proroka Elijáše zmíněna i ve stanovách karmelitánského řádu, které se na něho odvolávají právě jako na vzor kontempace, mystika a ohnivého zastávce Božího práva oproti všem falešným modlám s přihlédnutím k jeho charitativní činnosti.

Počet znaků: 95.675

Klíčová slova: Elijáš, proroci, karmelitáni, spiritualita, baalismus